

คำวินิจฉัยของ นายมงคล สระแก้ว ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๐/๒๕๕๕

วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลฎีกาส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยกรณีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลฎีกาส่งคำโต้แย้งของนางสาวหรือนางสายสมร โชคภิรมย์วงศ์ จำเลย ในคดีแพ่งหมายเลขคำ
ที่ ๑๘๓๖/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๖๔ ในประเด็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ชัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๒๓๓
หรือไม่ โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. ธนาคารนครหลวงไทย จำกัด (มหาชน) โดยบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย จำกัด ผู้เข้า
สวมสิทธิ เป็นโจทก์ฟ้อง นางสาวหรือนางสายสมร โชคภิรมย์วงศ์ จำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้
เรื่อง เบิกเงินเกินบัญชี บังคับจำนอง จำเลยให้การปฏิเสธฟ้องโจทก์ และยื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ สรุปว่า ภายหลังก่อนนี้ขึ้นแล้วได้มีพฤติการณ์อันเป็นเหตุสุดวิสัยทำให้จำเลย
กลายเป็นพันวิสัยที่จะชำระหนี้ได้ และรัฐบาลได้เรียกว่าเป็นวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจอย่างร้ายแรง
ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้มี คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๑ ว่า วิกฤตเศรษฐกิจอย่างร้ายแรงดังกล่าว ได้เป็นที่ประจักษ์
แก่บุคคลทั่วไป จึงไม่ต้องสืบพยานโดยเฉพาะส่งผลกระทบต่อจำเลยซึ่งเป็นลูกหนี้กลายเป็นบุคคลสุดวิสัย
ที่ชำระหนี้ได้ ทำให้จำเลยได้รับความคุ้มครองสิทธิ ไม่ตกเป็นผู้ผิดนัด และให้พักหนี้ชั่วคราวตามบทบัญญัติ
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๘ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๒๐๕ มาตรา ๒๑๕ จนกว่าวิกฤตการณ์
ทางเศรษฐกิจหรือพฤติการณ์อันเป็นเหตุสุดวิสัยจบสิ้น ดังนั้น การที่โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้เมื่อปี
๒๕๕๕ เป็นการฟ้องการพิจารณาพิพากษาและบังคับโดยใช้สิทธิขัดต่อรัฐธรรมนูญ ขอให้ส่งเรื่องให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

๒. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้มีคำสั่งตามกระบวนการพิจารณา ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
ว่า รูปคดียังไม่มีปัญหาที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี ส่วนการที่จำเลยเห็นว่า
คำฟ้องและคำขอบังคับให้ศาลพิพากษาตามฟ้องการพิจารณาพิพากษาคดีและการบังคับคดีของโจทก์ขัด
หรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นกรณีที่จำเลยกล่าวอ้างถึงการกระทำของโจทก์ การดำเนินกระบวนการ

LIART

พิจารณาพิพากษาในชั้นศาลและการบังคับคดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มิใช่การโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีกรณีที่ศาลจะต้องส่งเรื่องดังกล่าวไปให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ให้ยกคำร้องของจำเลย

๓. ต่อมาศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้มีคำพิพากษาให้จำเลยชำระเงินจำนวน ๕,๖๐๐,๐๕๐.๕๘ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๒ ต่อปี จากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากจำเลยไม่ชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์งานอยู่ที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๘๖๔๕ ตำบลบางแคเหนือ (บางเขื่อนหนึ่งฝั่งใต้) อำเภอภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พร้อมสิ่งปลูกสร้างออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้โจทก์ หากได้เงินไม่พอชำระหนี้ให้ยึดทรัพย์สินอื่นของจำเลยออกขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ให้โจทก์จนครบถ้วน

๔. ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลแพ่งกรุงเทพใต้ไม่รับคำคู่ความส่งศาลรัฐธรรมนูญว่า คำสั่งของศาลชั้นต้นเป็นคำสั่งที่ไม่ให้รับคำร้องขอ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ไม่ชอบด้วยเจตนารมณ์ของกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และขอให้ศาลชั้นต้นส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ศาลอุทธรณ์มีคำสั่งว่า คำสั่งของศาลชั้นต้นเป็นกรณีสั่งยกคำร้องเพราะไม่มีกรณีที่ศาลจะต้องส่งเรื่องไปให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ จึงมิใช่กรณีสั่งไม่รับคำให้การอันจะถือว่าเป็นคำสั่งไม่รับคำคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ จึงเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณา ก่อนที่ศาลชั้นต้นจะมีคำพิพากษาชี้ขาดตัดสินคดี ต้องห้ามอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวในระหว่างพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๖ (๑) เมื่อจำเลยไม่ได้แย้งคำสั่งไว้ในระหว่างพิจารณาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๒๖ (๒) จำเลยจึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง

๕. ผู้ร้องยื่นฎีกาคำสั่งศาลอุทธรณ์ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้มีคำสั่งให้ยกคำร้องของจำเลย โดยเห็นว่าอุทธรณ์ของจำเลยเป็นอุทธรณ์ที่ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๖ คำสั่งศาลอุทธรณ์มีผลเป็นการไม่รับอุทธรณ์ยื่นตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นเป็นที่สุด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖

๖. ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับฎีกา โดยโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ในส่วนที่ว่า “คำสั่งตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นหรือคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ คำสั่งนี้เป็นที่สุด” ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๒ ตกเป็นโมฆะ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ซึ่งเป็นประเด็นที่ศาลยกขึ้นตัดสินสิทธิในการฎีกา จำเลยขอให้ศาลฎีกาส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

๗. ศาลฎีกาพิจารณาแล้วเห็นว่า จะต้องใช้บทกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี จึงเป็นกรณีโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ดังนั้น จึงให้รอการวินิจฉัยมีคำสั่งคดีนี้ไว้ชั่วคราว และให้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๒๓๓ หรือไม่

ข้อกฎหมาย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

มาตรา ๓ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๔ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๒๕ การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้

กฎหมายตามวรรคหนึ่งต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปและไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

บทบัญญัติวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับกับกฎหรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ชายและหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกัน

การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จะกระทำมิได้

มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้บุคคลสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคสาม

มาตรา ๒๓๓ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

มาตรา ๒๗๒ ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น

ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลฎีกา โดยองค์คณะผู้พิพากษาประกอบด้วยผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา จำนวนเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกโดยที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยวิธีลงคะแนนลับ และให้เลือกเป็นรายคดี

อำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้และในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๒๓๖ เมื่อคู่ความยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งศาลที่ปฏิเสธไม่ยอมรับอุทธรณ์ ให้ศาลส่งคำร้องเช่นว่านั้นไปยังศาลอุทธรณ์โดยไม่ชักช้า พร้อมด้วยคำพิพากษาหรือคำสั่งชี้ขาดคดีของศาลชั้นต้นและฟ้องอุทธรณ์ ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นเป็นการจำเป็นที่จะต้องตรวจสำนวน ให้มีคำสั่งให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาคำร้อง แล้วมีคำสั่งยื่นตามคำปฏิเสธของศาลชั้นต้นหรือมีคำสั่งให้รับอุทธรณ์ คำสั่งนี้ให้เป็นที่สุด แล้วส่งไปให้ศาลชั้นต้นอ่าน ...ฯลฯ

ได้พิเคราะห์แล้ว มีประเด็นวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้ร้องมีสิทธิให้ศาลฎีกาส่งคำโต้แย้งมาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นว่านั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

เห็นว่า กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลฎีกาส่งความเห็นของคู่ความ ซึ่งโต้แย้งว่า บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา

วินิจฉัย จึงเป็นกรณีที่เข้าบทบัญญัติมาตรา ๒๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ผู้ร้องมีสิทธิให้ส่งคำร้องและศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ได้

ประเด็นตามคำร้องที่ผู้ร้องโต้แย้งว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๒๓๓ หรือไม่ เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ซึ่งเป็นบททั่วไป มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติว่าด้วย เรื่องอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และมาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครอง ส่วนมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย มาตรา ๒๕ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ แต่กระทำได้เท่าที่จำเป็น และไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้น มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ให้มีความเสมอภาคกันในกฎหมาย และได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมจะกระทำมิได้ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๒ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๘ ว่าด้วยเรื่องศาล มาตรา ๒๓๓ เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ ๑ ซึ่งเป็นบททั่วไปว่าการพิจารณาพิพากษาคดี เป็นอำนาจของศาล ซึ่งศาลต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย ซึ่งคำว่า กฎหมายในมาตรา ๒๓๓ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ในคำวินิจฉัยที่ ๑๖/๒๕๔๑ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๑ ให้ความหมายถึงกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในกรณีนี้ได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติในส่วนที่ ๓ เกี่ยวกับศาลยุติธรรมซึ่งเป็นการจัดระเบียบและโครงสร้างในการใช้อำนาจของศาลยุติธรรมว่ามี ๓ ชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่นจะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น บทบัญญัติตามมาตรานี้มิใช่บทบัญญัติที่ให้สิทธิแก่คู่ความที่จะดำเนินคดีในศาลยุติธรรมได้ตลอดทั้ง ๓ ศาล ส่วนมาตรา ๒๗๒ วรรคสองและวรรคสาม เป็นบทบัญญัติว่าด้วยเรื่องให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในศาลยุติธรรม ซึ่งอำนาจหน้าที่ของศาลฎีกาในแผนกนี้ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา

ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ดังนั้น การที่คู่ความจะอุทธรณ์หรือฎีกาได้หรือไม่ในคดีแพ่งจึงต้องเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ ได้บัญญัติให้ ศาลชั้นต้นส่งคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไปยังศาลและเมื่อศาลอุทธรณ์พิจารณาแล้ว คำสั่งศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด คู่ความจะฎีกาคัดค้านคำสั่งศาลอุทธรณ์ไม่ได้ คำสั่งศาลอุทธรณ์จึงเป็นที่สุด ซึ่งต้องเป็นไปตามนั้น บทบัญญัติมาตรา ๒๓๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปกับคู่ความที่ฟ้องคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรม และไม่เป็นการจำกัดสิทธิฟ้องคดีของคู่ความอันเป็นการกระทบต่อสาระสำคัญแห่งสิทธิแต่อย่างใด จึงเห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๒๓๓ แต่อย่างใด

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๓๖ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๒๓๓

นายมงคล สระแก้ว

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ